

---

## ***rába györgy versei***

---

### **JELENLÉT**

**Bevésni**

Már a lócsárdában is ülhet

**Bevésni mégis**

Ezt elveheti csokoládé

**Bevésni mégis legalább**

Van egy maszek cukrászda Óbudán

**Bevésni mégis legalább egy-két**

Ott vajjal sütik a kalácsot

**Bevésni mégis legalább egy-két vonást**

Messziről megcsapja az orromat

**Bevésni mégis legalább egy-két vonást ami**

Vacsorára? Vízet melegitek

**Bevésni mégis legalább egy-két vonást ami belőlem**

Néha lehűtöm

**Bevésni mégis legalább egy-két vonást ami belőlem megmarad**

### **ARCAIM**

**Beláthatatlanul**

**apálykor kavicsok**

**heverték arcaim**

**Fölvettem egyet**

**Zsírkréta-simasága**

**naphosszat lebegett**

**léggömb**

**palánkok mutatványai előtt**

**egy hasadás egy karc se rajta**

**Ki mondhatja el**

**ismeri a múltó időt**

Egy másikat  
Ahogy görgette álmát  
üres ivó biliárdasztalán  
nevét ködös szurdékban feledve  
s mert puskatús hornyolta  
felhámján törések alvadása  
Pedig a teljes szerkezet  
kell a világ egyeteme

Aztán harmadikat negyediket  
középor kőarcok  
melyik lesz az enyém  
A heves fényben duzzadozva  
felbukknak a naptányér előtt  
egy pillanatra elhomályosítják  
két külön korszak  
két kövülete párban  
éghatárok bennük mozdulatlanul  
legszebb napfogyatkozás  
Ki tudja már a rétegek panaszát  
Míg a nap süt emberek vagyunk

#### PISZTRÁNG

Pikkelyem piros napokat  
felszín alatti egeken  
hol nincs iszap zúrzavara  
a föld alatti csöndeken  
hol a kő tiszta tébolya  
pikkelyem okker napokat  
gyújt világtalan ragyogásra  
árnyéktalanok otthonában  
s utam percei napjai  
követve vizek vándor sziveit  
rovátkáik közé se zárják  
és csak suhog surrog előttem  
a testtelen elérhetetlen  
mert nincs hinár amire írjam  
kő tébolya se őrzi rajzom  
felszín feletti egeken  
a föld feletti csendeken  
árnyékkal sújtott ragyogásba  
pikkelyem piros napokat  
pikkelyem okker napokat  
dobál

#### ROMÁNC

Hegyről le a völgybe  
keresztúthoz értem

Tléd volt a dal mondd  
itt görgött a réten

Míg nem növi fű be  
fussunk csak utána

Napvert úton arcod  
arcom útítársa

Lankán legurítjuk  
fényes nevetésed

Másik hegyen rólad  
a tűznél mesélek

### KŐBE VÉSVE

Szemlélhelő még itt ahogy  
az izmukat feszítve evezők  
csónakján láthatatlan szíjra fűzve  
mosolyra villogó tépőfogak  
s mellettük még egy ladikra való  
vágó-csőr célra fűrt tekintelek  
nyílvessző-biztosan haladva  
csak utaznak a szenvedés felé  
s nemzik a tengert a semerre-sincs  
örökzöld borszín vaskék elemet

### KŐ

Megkezdődött Nem hallani  
a föld lépéseit  
Követ dobtam kútba s figyeltem  
amíg a fény el nem hanyatlott

Oszlopszál voltam már kidőltem  
Engem ugyan hiába faggatsz  
zuhan a kő azóta bennem  
Elhordhatod innen regédet

### ELHALLGAT A ZENE

Le a vonókkal Hallassa hangját  
ünnepszünetben a benti szélcsönd  
párnába fojtott özvegyi sírás  
bronzába dermedt lélek hahója  
tükkörbe néző arcból nyüsztetés  
betakaratlan test híradása  
fekete tíz-húsz év alagútján  
barangoló jaj az egy anyához  
álom vizéből sikoly a partra  
halálra nőttek tiktakolása  
Aztán csuhaj húzd Zúgjanak újra  
egyszeri szívben az ősi lombok

## GROTESZK

Szó átlatsző fogadalom szó  
oltsd el már ázott monológod  
gyökerét hadd verje kereszlül  
rajtad harsogó nevetésem

Reggel a vad tenyészetem  
ámuljon el a tejesember  
palackját ejtse el s aludttej  
csillogjon bőr-levelcinken